

nævnet kan fratage en indklaget revisor beskikkelsen, hvis det udviste forhold giver anledning til at antage, at den pågældende ikke fremover vil udøve virksomheden forsvarligt.

Under hensyn til at bødestørrelserne har været uændret siden 1991, er det fundet hensigtsmæssigt at justere bødestørrelserne. De foreslås herefter sat til maksimalt 300.000 kr. for revisorer og til maksimalt 750.000 kr. for revisionsvirksomheder. Det forudsættes, at Disciplinærnævnet ved udmåling af bødestørrelse er opmærksom på forholdet til revisionshonoraret.

Stk. 3 er videreført uændret, men stk. 4, der vedrører revisionsvirksomhedens selvstændige ansvar, er dog foreslået ændret som en konsekvens af ændringen i § 19, stk. 4, jf. bemærkningerne hertil. Herudover foreslås det i stk. 5, at udgiften i situationer, hvor det er en offentlig myndighed, der har anlagt en sag, og hvor det besluttes at benytte en sagkyndig til at forelægge sagen og eventuelt foretage afhøringer, skal afholdes af den offentlige myndighed, der har anlagt sagen. I den gældende lovgivning er dette kun tilfældet, hvor sager er anlagt af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Finanstilsynet, skatteministeren eller anklagemyndigheden. I andre situationer betales udgiften af revisorforeningerne. Forslaget skal ses i lyset af, at det i de senere år har kunnet konstateres, at andre offentlige myndigheder - ikke mindst Undervisningsministeriet - har anlagt sager, hvori der har været behov for at inddrage en sagkyndig.

§ 21 fastslår, at Disciplinærnævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Dette er en følge af lovændringen i foråret 2002, hvor Revisornævnet blev afskaffet som ankeinstans. Disciplinærnævnets afgørelser vil kunne indbringes for domstolene efter de almindelige regler herfor. Er der tale om hel eller delvis frakendelse af beskikkelsen kan afgørelsen forlanges indbragt for landsretten, jf. § 22.

§ 22 fastsætter de særlige regler for indbringelse for landsretten af sager, hvor rettighedsfrakendelse er sket. Bestemmelsen er videreført uændret fra den gældende lov.

§ 23 svarer helt til den tidligere bestemmelse om ophævelse af en rettighedsfrakendelse.

§ 24 om forældelsesfrister og § 25, der giver mulighed for, at Disciplinærnævnet kan behandle klager over færøsk autoriserede henholdsvis registrerede revisorer, samt for at Revisorkommissionen kan bistå den færøske registreringsmyndighed, er videreført uændret.

Til § 26

De generelle regler om revisors tavshedspligt foreslås videreført uændret. For så vidt angår tavshedspligt i relation til kvalitetssikring, henvises til bemærkningerne til § 24.

Til § 27

Straffebestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i de to revisorlove, idet den dog er udvidet til også at omfatte bl.a. rotationsbestemmelsen og indberetningspligten for revisorer i § 10. Hæftestraffen som strafart er afskaffet den 1. juli 2000, og stk. 4 er tilrettet som konsekvens heraf.

Revisorer kan efter lovforslaget beholde deres beskikkelse, uanset om de er ansat i en revisionsvirksomhed, men må alene udføre de i § 1, stk. 2, omhandlede opgaver gennem en revisionsvirksomhed, jf. § 2, stk. 1, og bemærkningerne dertil. Da der kan være risiko for misbrug i netop sådanne situationer, er det i stk. 4 foreslået, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen i § 2, stk. 1, fastsættes til bøde eller fængsel i indtil 4 måneder.

Til § 28

Fristbestemmelsen i § 28 er uændret i forhold til den gældende bestemmelse herom.

Til § 29

Etableringen af den lovpligtige kvalitetskontrol er afgørende for sikringen af revisorerne uafhængighed. Lovforslagets opbygning indebærer, at revisorerne vil bibeholde troværdigheden omkring deres arbejde, samtidig med at de vil få større frihedsgrader til at udføre andet arbejde end revision og derved bedre vil kunne udnytte de kompetencer, der findes i den enkelte revisionsvirksomhed.

Da det er revisorerne som stand, der får fuld udbytte af kvalitetssikringsordningen, vil det være naturligt, at revisorerne selv betaler de omkostninger, som er knyttet til driften af Revisortilsynet. Hjemlen i § 29 vil derfor blive udnyttet således, at Revisortilsynet kan indkræve et årligt gebyr, som skal betales af alle statsautoriserede og registrerede revisionsvirksomheder. Dette gebyr skal dække omkostningerne til Revisortilsynets arbejde, herunder de omkostninger som skal afholdes til tilsynets sekretariat. Dette vil samtidig betyde, at de revisorer, som ikke er medlem af en revisorforening, og som i dag derfor ikke er omfattet af de eksisterende ordninger for kvalitetssikring, på lige fod med andre revisorer skal bidrage til kvalitetssikringsordningen.